

2. Chorvatsko 2003 – Západní cesta, loď SILVA

Opět s cestovkou GEOTOUR Zdeňka Kukala jsme si rezervovali plavbu na lodi SILVA na začátku září 2003. Je 21 m dlouhá, 6,5 m široká, vyšší ze dvou stěžňů má 17,5 m. Má dvě paluby a podpalubí s kajutami (2lůžkové i 3lůžkové). Salon, sprchy a WC jsou na hlavní palubě. Loď je vybavena pro pobyt 26ti osob. Posádku tvoří kapitán, kuchař, plavčík-strojník a plavčík-stevard.

Z této plavby nemáme žádný videozáznam, ani Kája nepsala svůj deníček, takže toto vyprávění nebude moc dlouhé a podrobné.

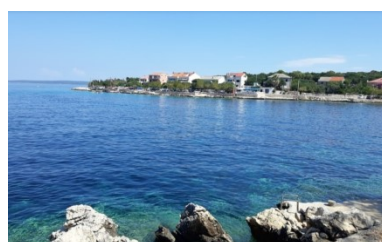

Znovu jsme cestovali z Prahy do chorvatského Zadaru autobusem. Do přístavu jsme dorazili v sobotu v 9 hodin dopoledne. Tentokrát to byl autobus méně pohodlný a tak jsme byli z cesty hodně rozlámaní. Na naložení jsme měli dost času, tak jsme podnikli krátkou procházku po Zadaru a něco snědli a popili. Na lodi jsme si vybrali malou rohovou kajutu v podpalubí přímo pod přídíl, kde bylo ještě méně místa než v minulém roce na lodi TVRDI. Standardně dvoulůžková palanda, Kája dole, já nahoře. Ale byla tam dobrá možnost větrání šachtou ven na palubu. Výhodou bylo umístění kajuty mimo ostatní nocležníky v podpalubí, což si Kája libovala a využívala i stísněného prostoru pro svoje nápady...

Ze Zadaru vyplouváme do Kukljuci na ostrově Ugljan, kde si naši kolaři vyzkouší první malý okruh – kolem ostrova. Na lodi jsme zůstali jen my turisté, tentokrát je nás na začátku jen 8, což bude příjemné v dalších několika dnech. Prozkoumali jsme okolí přístavu, trochu si vyzkoušeli moře a večer nás Šéf Zdeněk Kukal (pro další už jen Zdeněk) znovu seznámil s lodním řádem a s plánem naší plavby. Opět jsme dostali na uvítanou panáka, tentokrát to byla ořechovice (Kája si ráda dala i za mne).

Ráno v neděli naše loď vyplouvala po snídani na poloostrov Pag do přístavu Mandre. Cyklisté odjeli na celodenní túru po poloostrově a my jsme si užili celý den na pláži a procházkami v okolí přístavu. Příjemně strávený den. Odpoledne jsme museli nabrat cyklisty a tak jsme odpluli do přístavu Lun na konci Pagu. Odtud jsme už přepluli úžinu mezi poloostrovem Pag a ostrovem Rab, kde jsme ve stejnojmenném přístavu zakotvili na noc.

Po večeri jsme se odebrali do městečka, kde jsme si Kájou užili pohledy z malého kopce nad městečkem a dole u přístavu jsme si poseděli v zahradní restauraci. Bylo dost dusno a asi to předpovídalo nějaké problémy. To nám po nástupu na loď vysvětlil Zdeněk. Podle předpovědi počasí se blíží bouře a velký vítr. Uvidíme prý ráno.

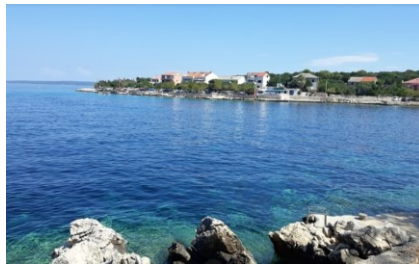
A předpověď se vyplnila. Ráno po snídani nám Zdeněk s kapitánem vysvětlili, že počasí na volném moři není vhodné pro plavbu naší lodi a tak vyčkáme a máme do druhého dne náhradní program v městečku Rab. S Kájou jsme po snídani vyrazili do okolí města na dlouhou procházku. Venkovem, mezi poli a loukami, ve fíkových hájích. Byla to krásná a náročná turistika, všude na silničkách se nám pletli cyklisté z naší lodi.

Zajímavosti k naší stravě na lodi. Samozřejmě je to strava z místních zdrojů. A protože jsme u moře, nelze jinak čekat, než že budou k jídlu ryby. Už jen vždy ráno, když vedle naší lodi je uvázaná rybářská místní bárka, mám velké obavy. Překládají k nám různé rybí potvory a už je jasné, co bude k obědu, případně k večeři, v horším případě k obojímu. A přestože občas něco ochutnám, zvláště z večerního grilování na lodním grilu, nikdy mne to nezaujalo. Naopak Kája je nadšená, ta ochutnává všechno a musí sníst většinou i moje porce, já ji zase pomáhám s brambory, chlebem a masem. A je pravda, že občas na lodi trpím hladu. Řešíme to obvykle nákupem v obchůdkách, pokud jsou otevřené.

Opět nový den a Zdeněk s kapitánem nám oznamují, že další program plavby musí změnit. K velkému zklamání Káji, která se těšila na ostrov Lošinj a městečka Velký a Malý Lošinj. Tam byla dříve na dovolené, moc se jí tam líbilo a chtěla by mi tato místa ukázat. Tak snad jindy.

V noci trochu sprchlo a my jsme se v naší kajutě cítili jako ve sprše. Skrz zpuchřelou podlahu na palubě protékala voda do našeho obydlí. Museli jsme se spolu schoulit na spodní postel a na moji vrchní palandu dát igelitové pytle.

Odplováme na ostrov Dugi Otok, do přístavu Žman. Odtud zase vyrazí kolaři na svoji objevnou túru po ostrově a my pěší se věnujeme svoji turistice v okolí přístavu. Ale určitě si to dál užíváme, procházky kolem pobřeží jsou krásné a zajímavé.

Další naše putování míří na jedno z nejkrásnějších míst chorvatského pobřeží. Kornatské ostrovy. Užíváme si nádherné pohledy z lodi, jsou s námi i cyklisté, tak je nás plná vrchní paluba. Posádka ještě navíc roztáhne plachty a bez hluku motoru proplováme mezi Kornaty. V dálce pozorujeme i skákající delfíny. Plaveme kolem lodí, někteří na kajacích. Do vody hází posádka lano a zájemci naskáčou do vody, zachytí se na laně a nechají se táhnout lodí. Najednou ale došlo k poryvu větru a už je problém se dostat zpátky na loď. To už kapitán zavelí ke stáhnutí plachet. Doplováme zase s motorem do přístavu Žirje stejnojmenného ostrova.

Odpoledne jsme stihli s Kájou výlet do okolí Žirje, na hradby a zříceniny s krásnými výhledy na městečko a přístav. Před večeří ještě procházka kolem přístavu a poslední koupání v moři. Blíží se konec naší plavby. Trochu poklidíme a zabalíme, což se vyplatilo druhý den. K ránu totiž zase začalo dost foukat, Loď vyplouvala brzy po ránu a Kája musela vyrazit z kajuty na horní palubu. Tam prý zpívala nějaké zádušní písně (nebo to byly lidovky?). Objímala hlavní stěžen a čekala na konec světa. Roztříštěné vlny z příde lodi dosahovaly až na tu vrchní palubu. Já jsem nic netušil, spal jsem dost tvrdě až do snídane. Skutečně, loď se ve vysokých vlnách trochu houpala, pro mne nic významného, ale Kája dost trpěla. Po přistání v domovském přístavu jsme svá zavazadla dali do autobusu, který zase odjíždí ze Zadaru až večer.

Chtěl jsem využít volného času k opalování a koupání na pláži u přístavu, ale Kája se nemohla na moře ani podívat. Museli jsme do města a tam strávit celý den procházkami a odpočíváním v parcích mimo pobřeží.

Cesta autobusem zpět do Prahy byla zpestřená poruchou. Hodně dlouho jsme čekali na pokus o opravu a příjezd náhradního autobusu. Dlouhé čekání jsme s Kájou řešili odchodem do vzdáleného města, kde jsme trávili hodiny v restauraci a na procházkách. Po příchodu k autobusu to bylo ještě několik dalších hodin čekání. Do Prahy jsme přijeli s velkým zpožděním.

Nepříjemná porucha autobusu nás varovala před další cestou autobusem a raději bychom to řešili vlastní dopravou naším autem. Přesto máme velmi dobré zážitky z naší druhé plavby na lodi v Chorvatsku. Opět s perfektním servisem průvodců a posádky lodi. Už se těšíme na další pokračování.

Vlastimil Pabián, Chabařovice 10.3.2021

